

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Pavli Laymann è Societate I: Theologiæ Moralis
Compendiv[m] absolutissimum et in quinq[ue] libros
partitum**

Laymann, Paul

Moguntiæ

Cap. 1. De nomine, definitione & diuisione fidei.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40716

regulariter viuentes : prælationem verò nullatenus
habeant.

- 7 Prælati Ordinum Mendicantium possunt dispense
fare cum suis super irregularitate , excepta bigamia
vera & interpretativa , & homicidio voluntario
tum si occultum & iustum possunt dispensare à Ma-
tino V. etiā in bigamia similitudinaria possunt. 341

LIBRI SECUNDI TRACTATVS I.

De Theologica Fide, & oppositis
vitiis.

C A P . I.

Quid Fides?

- 1 **S**ignificat promissionem fidelitatis. 2. Exi-
mationem de alterius constantia in promissione.
3. Conscientia , quæ dictat in promissis fidei
seu iudicium. 4. Sig. Assensum intellectus , quo
præbemus quipiam afferenti propter autho-
rem eius 5. Ipsum obiectum , quod certa fide
d. mus.

- 2 Penultima nobis seruit, & est fides , assensus firmi-
quem animus præbet alicuius dicto , ob auctoritatem
centis 346.

- 3 Fides una est humana, altera diuina. Divina de-
bet tam ex parte principii , quam obiecti esse super
naturalis. Hinc si credam reuelatis à Deo propter
humana motiva, non est diuina sed humana, quia
cet obiectum sit diuinum, tamen non principium.

Dicitur

Dist
sensum
tem ser
fert à sc
ortus ex
rum, v.
bonum.
intuetu
uum cre
authori
Sola
quippe
Fides
naturali
miter &
ita reue
fidei. 34
NB.
bet. Cre
fidei, C
in Deur
Etusita
Spem E

NB. II

Deus tr

liquid

Mat

quid c

Distinctio, quod humana non semper certum assensum, sed saepe opinatiuum contineat. Diuina autem semper firmum quamvis obscurum. Vnde differt a scientia, quia assensus scientiae ideo firmus, quia ortus ex clara apprehensione connexionis terminorum, v.c. *Summum bonum est amandum, Deus est summum bonum.* Ergo, Fides autem diuina obscura est, neque intuitur veritatem obiecti, sed unica ratio, seu motum credendi est testimonium summæ veritatis, seu authoritas Dei reuelantis. 346.

Sola fides diuina infallibilem certitudinem habet, quippe Dei autoritate nites, quæ mentiri non potest. 4

Fides diuina duplex. Habitualis est virtus supernaturalis, inclinans intellectum ad assentiendum firmiter & obscurè omnibus à Deo reuelatis, quatenus ita reuelata sunt. Fides autem actualis, est exercitium fidei. 346.

NB. Fides diuina triplex. em ordine ad Deum habet. Credimus Deum significat obiectum primarium fidei, Credimus Deo, formalem ratione. Credimus in Deum finem Fidei denotat, quia fides in intellectu sita, obscurè nobis exhibet Deum ad quem per Spem & Charitatem accedere debemus. 347.

C A P. II.

De obiecto, seu subiecto Fidei.

NB. In intellectu assensus obiectum debet esse aliquid complexum, scilicet propositio, V.C. Dei trinus & unus est. Subiectum autem de quo aliquid dicitur est incomplexum.

Materiale obiectum Fidei, est verbū Dei, seu quidquid diuinitus viatoribus obscure reuelatum est.

P 3

V.C.